

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 108/02-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. augusta 2002 predbežne prerokoval sťažnosť M. L., bytom B. n. T., zastúpenej advokátom JUDr. F. S., Advokátska kancelária, T., pre namietané porušenie jej základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 23 Co 1544/00 z 10. októbra 2000 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. L. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. mája 2002 doručená sťažnosť M. L., bytom B. n. T. (ďalej len „sťažovateľka“), doplnená na základe výzvy ústavného súdu z 5. júna 2002 podaním doručeným ústavnému súdu 26. júna 2002 a následne z iniciatívy sťažovateľky ďalším podaním doručeným ústavnému súdu 10. júla 2002.

Sťažovateľka prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu namietala porušenie svojho základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 23 Co 1544/00 z 10. októbra 2000, ktorým uvedený súd ako súd odvolací zmenil rozsudok Okresného súdu v Dolnom Kubíne v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 92/92 tak, že žalobu sťažovateľky v časti, v ktorej sa domáhala určenia svojho výlučného vlastníckeho práva k pozemkom č. parc. 770/1, 770/2, 771/1, 771/2, 771/3 a 771/4 v katastrálnom území Oravská Lesná, zamietol.

Z odôvodnenia sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľka porušenie svojho základného práva namietala z dôvodu (podľa nej) nesprávnych skutkových záverov a nesprávneho právneho posúdenia veci Krajským súdom v Žiline.

Na základe vyššie uvedených skutočností sťažovateľka prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu žiadala, aby ústavný súd rozhodol, že: „Základné právo vlastníctva M. L. podľa čl. 20 Ústavy SR rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 23 Co 1544/00 zo dňa 10. 10. 2000 bolo porušené. Ústavný súd SR podľa čl. 127/2 Ústavy zrušuje tento rozsudok a vracia Krajskému súdu v Žiline, aby vo veci konal a rozhodol i o náhrade trov konania.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľky.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľa). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažovateľka v konaní pred ústavným súdom namietala, že k zásahu do jej základného práva vlastníť majetok v zmysle čl. 20 ústavy malo dôjsť rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 23 Co 1544/00 z 10. októbra 2000.

Podľa § 159 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný. Z odpovede predsedu Okresného súdu Dolný Kubín zo 16. júla 2002 na výzvu ústavného súdu z 3. júla 2002 vyplýva, že rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 23 Co 1544/00 z 10. októbra 2000 bol všetkým účastníkom konania, vedeného v prvom stupni na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 8 C 92/92, doručený 8. januára 2001.

Sťažovateľka sa však ústavnej ochrany svojich základných práv podľa čl. 127 ústavy domáhala až 15. mája 2002, keď bola jej sťažnosť doručená ústavnému súdu.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 62/02). Jednou zo zákonných podmienok pre jej prijatie na ďalšie konanie je jej podanie v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu do základných práv alebo slobôd sťažovateľa.

Sťažovateľka mala až do 31. decembra 2001 k dispozícii prostriedky individuálnej ochrany svojho základného práva pred ústavným súdom, ktoré však nevyužila bez toho, že by jej v tom bránili vážne prekážky.

V čase, keď sa domáhala ochrany svojich základných práv a slobôd na ústavnom súde podľa čl. 127 ústavy, už uplynula lehota stanovená pre tento typ konania pred ústavným súdom. Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd jej sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. augusta 2002